

Af Bjarne F Knudsen ifølge beretninger fra hans farfar Christian "tømrer"

Ejendommen var et lille næsten jordløst hus beliggende i skovbrynet til Ørritslevskov som fra gammel tid blev kaldt *Weyslund*. Rundt om skoven i brynet lå der omkring 30 små landarbejderboliger hvor de fleste hørte under *Østrupgård*. Men dette her var et fæstehus under *Ørritslevgård* hvor der tidligere havde hørt en lille mark til på 1-2 tdr land. I dag hedder vejen der fører "om i kroen" Agerlandsvej.

Matrikelkort 1809-1862 med de oprindelige betegnelser

Anders Peter Knudsen altid kun kaldet **Peter "stenkløver"** købte huset også kaldet *Weyslund huusene* i begyndelsen af 1880'erne. Ørritslevgårds skovs navn var *Weyslund*, men som også er skrevet *Vexlund* eller *Weislund*. Måske har der tidligere ligget flere småhuse på stedet?? Tidligere fæstere havde været **Hans Larsen** og **Jens P Hansen**. Nord for i skovbrynet lå et langstrakt engstykke som kaldtes *Hjorsløv Mændsskov*, hvor fæstere fra Hjorslev tæt på Otterup kunne have heste og fårefolde. Den tilstødende ejendom nord for hed fra gammel tid *Huusens Lykke* først fæstet af **Rasmus Hansen** og siden **Erich Gia'desen**. I

midten af 1800-tallet blev Huusens stykket ud og nabo udstykningen fik opført et lille, hyggeligt og velholdt, helt lukket firelænget husmandssted hvor Peter's ældste datter kom til at bo efter at være blevet gift med Adolf –så hun hed aldrig andet end "**Marie Adolf**".

Peter "stenkløver" – Anders Peter Knudsen (1857-1942). Privatfoto ca 1900

Anders Peter Knudsen (18.5.1857 – 29.4.1942) var født i Brandsby tæt ved Hjadstup blev i ca 1884 gift i Hjadstrup kirke med **Johanne Kathrine Laurine Hansen** (1866 – ca 1946). Hun var fra Uggerslev, som er naboby til Brandsby / Hjadstrup. **Peter "stenkløver"** hed p.gr.a. sit erhverv aldrig andet og konen blev kun kaldt **Trine "Peter's"** eller på fynsk "**Trin' Pet's**". De stiftede nu bo på ejendommen i Ørritslevskov. Således var der ved folketællingen i 1890 foruden de to, en aftægtsmand **Rasmus Jensen** (69år) og tre børn: **Knud Peter** på 5år (f.1885), **Gerda Marie** 2år(f.1888) og **Rasmus Christian** (1889-1988). **Rasmus Jensen** blev gammel 92år, og boede hos dem til han døde i 1913 **(??)**.

Weyslund huset var stråtægt og opført i bindingsværk, der sammen med murene var hvidkalket. På nordenden af stuehuset var der en vinkeltilbygning som i det væsentligste var en vognport vendt direkte mod vejen. Den fungerede naturligt også som et vindfang og læ for gangdøren der førte ind i en langstrakt gang, der var brolagt med runde sten. Her var både bryggers, køkken og vaskehus. Ude i tilbygningen var der med en hønsestige opgang til loftet hvor der i gavlen af

huset var en lem til at stikke hø og halm ind ad. Komfur kom først til sent. Der var en åben skorsten med den store bageovn bagud. Der lavede "Trin'Pet's" maden på en stor massiv trefod, og spisekammeret var lavet af nogle brædder i hjørnet.

Gangdøren tilvenstre for Peter "stenkløver". Privatfoto ca 1900

Fra gangdøren mod øst gik man lige ind til stuen, som udgjorde både spisestue, opholdsstue og soveværelse! Der var et par store alkovesenge mod vest med forhæng for og slagbænke langs ydervæggen mod øst. I alkoven lå Peter og Trine i den ene og børnene i den anden. I nogle år lå der op til fire, to i hver ende med benene mod hinanden og på slagbænkene. De var elleve søskende. **Knud Peter, Gerda Marie (Marie Adolf's), Rasmus Christian (Chr."tømrer")**, **Hansigne, Boline, Thorvald, Martin, Otto, Agnes, Ingeborg, Georg** og to døde i alt 13 fødsler. Der var kun et par år mellem hver - seks drenge og fem piger, og når de ældste var 10 år, kom de ud at tjene. Min farfar **Rasmus Christian** var den tredje ældste så han måtte allerede ud og røgte får da han var 6år. Med skolegangen var det så som så. Peter var foruden stenkløver også brolægger og skovarbejder. Det var et slid at opnå en dagløn på én krone. Stuens størrelse var cirka 10 x 4

meter. Møblementet var beskedent der var et bord og fire stole og en lille bæk bag ved bordet som var toppen af en kasse under til vort skoletøj og så slagbænkene til sengetøj. I stuen var der et slidt hvidskuret bræddegulv med sand på. Belysningen i stuen bestod af en petroleumslampe, en fladbrænder, der hang på væggen, og en blank skærm bagved kunne kaste det nødvendige lys ud i stuen. Det var mest **Trin'Pet's**, der skulle se at arbejde om aftenen. Hun og hendes mor spandt meget og strikkede strømper til alle og lappede både trøje og bukser, som de seks drenge hurtigt kunne slide op.

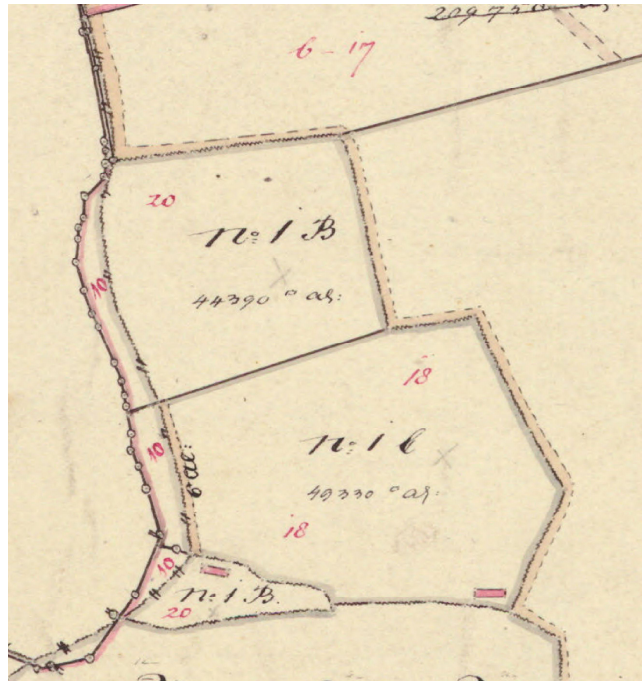

Trin'Peter's ca 43år. Privatfoto ca 1909

De fem piger lærte hurtigt at passe deres eget tøj. Foruden børnene og Peter havde **Trin'Pet's** også andre hun var vaske- og stoppekone for. Heldigvis havde hun stor hjælp af hendes mor **Bodil "snedker's"** eller rettere **Bodil Hansen** (f.1842) gift med snedkeren **Rasmus Toftegaard Hansen** (f.1839) i Hjadstrup, Emmelev. **Trin'Pet's** var den ældste af en børneflokk på 5; men til trods herfor gik Bodil tit de to mil (2x7km) for at give en hånd med. A opdrage og at styre børneflokken var også i det store hel overladt til **Trin'Pet's**. Drengene var jo som alle andre drenge foretagsomme og klavrede tit op i de allerhøjeste træer i skovbrynet selvom **Trin'Pet's** havde forbudt dem det. Så for at lokke dem ned sagde hun *"kom du bare ned lilleven så ska'du få et bry'sukker"* og når de så kom ned *"- så ska jeg love for melodien fik en anden lyd og vi fik halen på komedie"- mindes Christien"tømrer"*.

Børnene kom i seng klokken 8, og Peter gik som regel i seng klokken 9. Foruden det hjemlige gik **Trin'Pet's** også ud og lavede arbejde på gårdene. Daglønnen var

1 krone for at vaske, men 1,25kr for at binde op i høsten, hvis de da kunne høste hele dagen. Hvis ikke de fik begyndt at høste før frokost, så fik hun kun 1 krone.

Weysenlund Huusene Matrikelkort 1854-1898. Peter "stenkløver's" var no. 1B

Stuehuset var orienteret i nord / syd gående retning, så aldrig sol på den nordlige gavl hvor køkkenafdelingen var. Fra den lille gårdsplads mod øst var gangdøren og en ekstra indgang til vognporten for at komme ind til køkkendøren. Til venstre for gangdøren førte en dør ind til den pæne stue. Der var kun lerstampet gulv, og der kom de sjældent ind, for der var ingen opvarmning og ikke megen plads. Der var dog en ekstra dobbeltseng. Der kom børnene ind, hvis nogen blev syge. Selvom tuberkulosen var udbredt var de nu sjældent syge, men når der var børnesygdomme som f.eks. fåre syge, røde hunde, mæslinger lå de smittede derinde og drak saftvand. Her i stuen stod også skabe og dragkister.

I den sydlige gavl var der et værelse til aftægtsmanden **Rasmus Jensen**. På overstående matrikelkort er det tydeligt at huset tidligere har ligget i øst / vestlig retning. Hvornår og af hvem denne ændring er sket foreligger der intet. Men der har også ligget udhuse som ikke er vist. En vinkelformet bygning

nærmest to skure var placeret således at de sammen med stuehus og udlænge omkrandsede en lille brostensbelagt gårdsplads. I disse bygninger var et lille værksted og plads til en ged, en gris og et brænderum. I de første år Trine og Peter boede i huset havde de ikke værkstedet. Da var det aftægtshuset, hvor **Rasmus Jensen** den forrige fæster skulle bo, så længe han levede. Han døde i 1913; men om han boede hos dem helt til han døde som 92 årig vides intet. I den sydlige ende af den vinkelformede bygning var der også et skur. Det var bygget op af brædder og overalt beklædt med tagpap. Der var plads til en gris og oven over den en halv snes høns. Den øvrige plads var til Peter's værktøj, og han stod også der undertiden om vinteren og huggede sten til forskellige formål f.eks. vandtrug.

Bygningen som den så ud ved Trine og Peter's guldbrylluppet. Privatfoto ca 1934

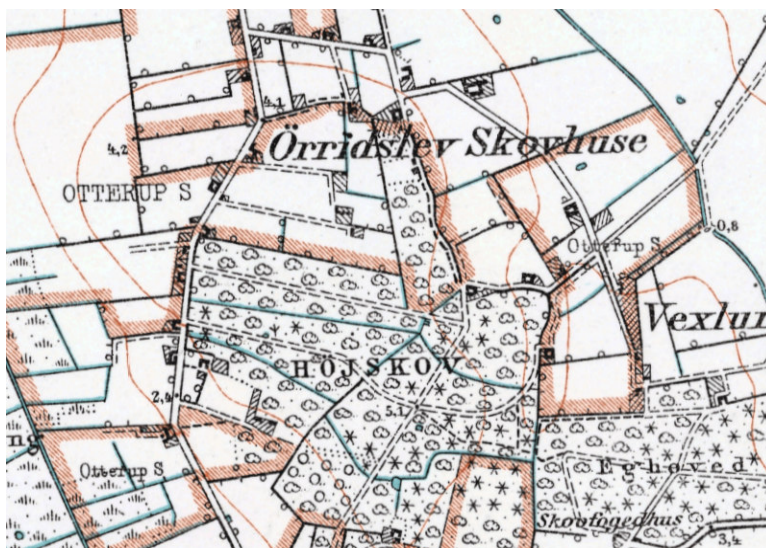
I tre år så de ikke ret meget til deres far. Da arbejdede han sammen med stenhugger **Niels Christian Rasmussen** (f.1841 i Skamby) omtrent hele tiden på *Einsidelsborg*, hvor ejeren var grev Petersdorff. Nu hedder gården *Egebjerggård*. Der var tre mil (21km) at gå, så de gik hjemmefra klokken 3

mandag morgen for at være på gården ved arbejdstid, og så kom de hjem lørdag aften klokken 9. Det var meget store stenarbejder, der blev lavet dér dengang, og Peter "stenkløver" fik under to kroner om dagen og kosten. Det var mest på herregårde og proprietærgårde, at Peter og Niels arbejdede, for bønderne havde sjældent råd til at lade noget lave. Dog blev det til en del kampestens stalde og brolægninger. Det var jo i andelsbevægelsens begyndelse, så bønderne havde endnu ikke ret meget indtægtsgivende griseopdræt, og mælkeudbyttet var mest til eget forbrug i de store husstande. Peter arbejdede mest på herregårdene hvilket en del bønder dengang ikke brød sig om. Bondevennerne var ved at gøre op med Estrup regeringens provisorier uden om Folketinget.

Chr. "tømrer" sætter ruder i sidebygningen. Privatfoto ca 1934

Den politiske diskussion gik undertiden højt i de tider, og Peter var nok tvunget til at være loyal overfor herskaberne som jo altid var højremænd, for han var jo nødt til at arbejde på herregårdene, for den smule, der var for bønderne, kunne man ikke tjene til livets ophold ved. Der var højst en smule brolægning i et par hestestalde eller en rendesten, der skulle lægges om. Derimod var der store arbejder på flere herregårde.

Kort & Matrikelstyrelsen 1928-1940

I adskillige år var Peter fast på Ørritslevgård. Elias Møller på Østrupgård købte Ørritslevgård for at opnå stamhus status og han fik titel af stamhusbesidder; men fra 1812 havde Ørritslevgård en del skiftende ejere. Først fra 1896 kom den tilbage til familien Møller som nu var ejet af **Holger Elias Møller**. Da korn og græsproduktionen på Fjordmarken steg markant i disse år var en udvidelse af Eliasminde kapaciteten nødvendig. Der blev derfor til omkring århundred skiftet foretaget en kolossal udbygning af avlsbygningerne som alle blev opført i kampestens mure. Dette arbejde holdt **Peter "stenkløver"** beskæftiget i en hel del år – og så var der ikke så langt hjem. Disse store kampesten's avlsbygninger står der den dag i dag og kan let beskues ved passagen når man kører af Strandvejen.

På Østrupgård var han sammen med en stenhugger **Niels Christian Rasmussen** fra Dastrup med til først i 1890'erne at bygge to cirka fire alen høje (2,5meter) og 5/4 alen brede firkantede stensøjler muret op af store tilhuggede kampesten. De står endnu ved indkørslen til Østrupgård, som nu hedder Østruplund. Den hovedbygning blev bygget først i 1880'erne, og der er en fint tilhugget kampestenssokkel under hele bygningen, der er bygget i Rosenborgstil. Sidst i 1890'erne havde **Peter "stenkløver"** for stenhugger et endnu større arbejde på Nislevgård. Der blev hovedbygningen bygget helt om med kampestenssokkel i omtrent to alens højde (1,2 meter). Hver sten var finthugget en tomme ind og

hugget til, så de passede sammen, og hver sten var nummereret. Det tog omtrent et årstid at lave det arbejde, og **Peter"stenkløver"** var én af otte mand som stenhugger Rasmussen havde hyret til hjælp, deriblandt Rasmussen's to sønner.

Peter"stenkløver" tæt på. Privatfoto ca 1900

Endnu et meget interessant arbejde var Peter med til at udføre sammen med stenhuggeren i 1890'erne. Det var en mindegang der blev lavet omkring en dam, der tilhørte *Østrup præstegård*. **Pastor Hansen** fik for egen regning alle navnene på de tidligere præster helt fra reformationen og det år de blev ansat i embedet. Der var ingen af disse som søgte andet embede; men de blev der enten til de døde eller fik deres afsked på grund af alderdom. Hver præst fik en stor natursten med fulde navn og årstal indhugget, og stenen blev så opstillet rundt om dammen, og på det smukkeste sted blev der lavet en stensætning af flere store sten. Der blev der indhugget en kort beskrivelse over, hvem der havde ladet den lave.

Både Peter's og Rasmussen's værktøj var mangeartede. Der var en uendelighed af hamre i alle størrelser fra de største ti til tolv punds *mukkerter* og almindelige *kløvehamre*. Håndhamre hed bl.a. *duks*, *særhamre* og *klaphamre*. *Riffelhammer* og 2 forskellige *stokhamre* brugtes til at rette en overflade af, så den blev enten rillet eller ensartet ru. Andre hamre var: *Thorhammer* - med buet hoved; *Portugiserhammer* - med rundt keglestubformet hoved; *Kanthammer* - med hårdmetal kant til kantaftretning; *Forhammer* - til tungt arbejde - ligner en stor

mukkert. **Christian"tømrer"** havde bevaret de fleste af sin far's hamrer; men de er nu på loppemarkedet gået videre til andre. Stenhuggeren havde et væld af andre hamre, kiler og bor. De havde begge brolægger hammer og brolægger stol. Den bestod af en rund, svær træplade, ca 30 cm i diameter og med et ben, også ca 30cm lang, som endte med en kugle, for at den ikke skulle synke i den løse jord eller sand. De havde også en mængde jernstænger i forskellige længder og tykkelser. Der var bærebøre og stenbøre, meget lange, med et lille, men meget bredt hjul under. Der kunne køres meget tunge sten herpå.

Peter"stenkløver" tæt på. Privatfoto ca 1909

Peter"stenkløver og Niels"stenhugger" kunne se på en sten hvor den skulle have slaget, og så kunne de let og behændigt dele stenen med nogle få slag med et kantjern. Det kan man også i dag, men det er ikke sikkert at stenen skal deles lige dér hvor den lader sig dele. De fleste sten har nogle "åretegninger" som er fra den oprindelige lagdeling ved stenens oprindelse. Man kan med fordel dele stenen langs disse "årer". Ofte er det dog lige et andet sted at delingen skal foretages, så derfor brugte de en anden metode med kiler. Den egenskab at kunne se sådanne linier eller årer er der ikke mange, ud over de professionelle, der behersker i dag.

Med forløberen til vinkelsliberen kunne man skære et eller 2 dybe snit i stenen, sådan at man kunne få en kile - helst 2 - ned i den fremkomne revne. Det vil sige at man skar to snit tæt ved siden af hinanden (max. 1 cm afstand), og så fjerne det mellemstående fremkomne stykke sten med en mejsel. Derefter slog man én eller helst 2 mejsler ned i revnen med passende afstand imellem mejslerne med rolige og beherskede slag. Man brugte en god tung mukkert. På et eller andet

tidspunkt ville stenen dele sig. Det kunne også lade sig gøre at anvende to stykker jernplade og slå en kile ned mellem de to stykker jern. I stedet for mejsler kunne man med fordel anvende et eller flere kilesæt beregnet til den slags arbejde. Det var hjemmelavede kilesæt ved at bruge nogle smalle jernplader og en gammel mejsel stukket ned imellem pladerne. Pladerne var med for at give mejslen mulighed for let at bevæge sig ned i den revne, som skulle blive til delelinien.

Det rigtige kilesæt bestod af 3 dele én kile og 2 sidekiler. Man borede et hul af passende størrelse til det bestemte kilesæt. Hullet skulle være tilstrækkeligt dybt til at hele kilen kunne være i hullets længde. Huller blev boret med ca. 15 cm afstand i den linie, hvor stenen skulle flækkes. Det kunne godt være en ujævn eller buet linie og det kunne være en ret linie. Kilesættet sattes i hvert af de borede huller. Så tog man en hammer og slog moderat på hver enkelt kile, en ad gangen i rækken af kiler. Så slog man igen og igen forfra indtil der begyndte at vise sig en revnedannelse mellem kilerne. Så var stenen ved at flække og den ville dele sig stille og roligt. Det var helt enkelt og ganske ufarligt! Der var ikke noget voldsomt i metoden; men det tog tid. En anden metode var simpelt hen at anvende trækiler. Der blev boret nogle huller - helst omkring 20mm Ø. Så slog man tørre træstykker som kiler ned i hvert hul - Tilsatte vand og lod det trække grundigt. Stenen flækkede så helt af sig selv når træet sugede vandet til sig.

Deres arbejdstøj bestod af et par svære molskindsbenklæder og en løsthængende, lyseblå lærredsbluse med ærmer i til at knappe om håndleddene og to knapper under hagen, således at den kunne trækkes over hovedet, når den skulle af og på. Det var langt fra hver søndag Peter”stenkløver” var i stadstøjet. Det var kun når han gik i kirke. Til alters gik Peter og Trine et par gange om året. Det samme tøj havde han også på til gilderne, høstgilde, bryllup og andre fester.

Da Trine og Peter holdt sølvbryllup i ca 1909 var Chr.”tømrer” ved at være udlært tømrersvend. Heldigvis havde mormor **Bodil ”snedker’s”** mange tømrer / snedker forbindelser. Hun var gift med morfaderen **Rasmus Toftegaard Rasmussen** (f.1839), som var snedker i Emmelev og hans far **Hans Larsen** (f.1804) havde været tømrer i Gyrum og var gift med **Anne Marie Ovesdatter** (f.1814). Så Christian var i tømrerlære i Egense. **Bodil”snedker’s”** kom ikke selv ud af håndværkere for hendes far **Hans Henriksen** (f.1803 i Skamby) var postbud og boede med sin kone **Anne Cathrine Jørgensdatter** (f.1797) i

Uggerslev hvor Bodil var nummer 5 ud af en børneflokk på seks. Der var heller ikke håndværkere blandt Peter”stenkløver’s” aner. Hans far **Knud Pedersen** (f.1827) var husmand og daglejer og boede i Brandsby med sin kone **Gjertrud Marie Davidsdatter** (f.1821) og deres tre børn hvoraf Peter var den yngste.

Sølvbryllup. Privatfoto ca 1909

Det resulterede i at bortset fra **Knud Peter** – den ældste søn som blev murer, så blev de andre 5 brødre alle tømrere hvor de fire fik deres lærlingetid hos Christian med base på værkstedet i Ørritslev. De fik siden deres egne specialer, som Christian så kunne trække på f.eks. **Thorvald** blev ferm til at lave trappe håndløb. Georg var den sidste tømrersvend hos Christian, som også havde haft andre ansat f.eks. **”Den lille snedker”** var et vigtigt aktiv for tømrervirksomheden, og **Peter ”møller”** når der var spidsbelastninger især med at snøre tagkonstruktioner op – begge var de ude fra Ørritslevskov.

Trin Pet's passede sin urtehave til det sidste. Privatfoto ca 1942

"Trin Pet's" var et arbejdsjern hele livet. Hun passede sin urtehave perfekt – og naturligvis som man gjorde dengang ved at gøde haven med nedgravede fækalier fra lokummet. Hun sørgede for at have godt med rodfrugter som Georg og andre så lavede kuler til hende så de havde bl.a. kål gennem hele vinteren. Datteren **"Marie Adolf's"** eller Gerda Marie, som hun retmæssigt hed, boede i nabogården og var en stor hjælp for hende. Marie's Adolf døde tidligt (??); men hun havde også en børneflokk på 5-6 børn bl.a. Erik der hjalp godt til og passede gården meget punktligt og Karen der flyttede til København og blev en underbetalt stuepige hos en landsretssagfører på Christianshavn.

Guldbrudeparret i midten og de 6 musicerende brødre plus barnebarnet Aage ude til højre. De 5 døtre til venstre billedet for Trine og Karoline ude til venstre. Privatfoto ca 1934

Ved alle familiefester var man selvforsynende med musik. Det var en meget syngende familie Bodil "snedker", "Trin'Peter's" og Peter "stenkløver" var alle sangglade; men der var absolut ingen traditioner for instrumentelle udfoldelser. Hvordan det kan være at 4 og af 5 brødre går hen og bliver dygtige musikere på 2-3 instrumenter hver, står hen i det dunkle. Dog fik Knud Peter tidligt undervisning af den murer han stod i lærer hos og arbejdede for Per Clemmensen i Klintebjerg. Det samme gjorde Christian "tømmer"; men allerede som 16 årig drog han ud til Odense og fik undervisning hos en dygtig musiker Peter Fjeldrad. De fandt hver især gode musikpædagoger og lærte at mestre følgende instrumenter (**Knud-Peter** [violin/trompet], **Christian** [kornet/sopran og alttrompet/violin/cello], **Thorvald** [basun/violin], **Otto** [tværfløjte /saxofon] og **Martin** [kontrabas/violin/tuba/saxofon]) og siden hele livet spillede de sammen til utallige baller og større fester, samt enkeltvis i diverse orkestre på

Nordfyn. Siden kom Christian's søn **Åge** til på violin og trompet. Christian var stærkt medvirkende til at Åge fik den fornødne musikuddannelse på Fyns Musikkonservatorium, så han blev kgl. Kapelmusicus og siden koncertmester for 2.violinerne.

*Ella, Grethe, Trin'Pet's og hendes yngste barn Georg, som flyttede ind da Peter døde, siddende udfor værkstedet.
Privatfoto ca 1942*

Georg var den eneste der ikke fik gjort noget rigtig ved musikken. Han var "på vej" med saxofon; men det blev aldrig godt nok. Georg var jo også en efternøjer og en del forkælet og "**Trin'Pet's**" ellers håndfaste opdragelse var nok svundet noget ind? Georg havde så tilgængæld en mægtig stemme hvor han gerne sang for når som helst – og så var han populær hos pigerne!! Han fandt så Ella og blev gift med hende. Hun var oldebarn af billedhuggeren **Bertel Thorvaldsen**; men dem havde han vist rigtig mange af. Han ville ikke giftes; men fik børn med de fleste af sine kvindelige ansatte. Efter **Peter"stenkløver's"** død i 1942 flyttede Georg og Ella ind med deres datter Grethe hos "**Trin'Pet's**" og de blev boende et stykke tid efter hendes død i ca 1946 hvor deres søn **Arne** blev født der. Huset blev så solgt og Georg familien flyttede til Gerskov i en ejendom overfor **Maren Kirstine**.

Trin'Pet's 80år ved Chr."tømrer's" sølvbryllup 1946

Trin'Pet's havde været en uvurderlig hjælp for Christian da hans unge kone Kristine Fredberg pludselig døde 18.november 1918 af Den Spanske Syge og han stod tilbage med sin ét årige søn Åge. Trine tog simpelthen Åge til sig som sin egen nye "efternøler" og ligeså hendes mor **Bodil"snedker's"** kom vandrede de 2x7km hver dag for at hjælpe til. Så Åge var mest dér i sine første 4 år indtil Christian giftede sig med sin husbestyrerinde Karoline i 1921. Åge var nu så glad for sin farmor og oldemor at de var blevet hans moderskikkelser, så da Karoline krævede at han skulle begynde at kalde hende "moar" så nægtede han; men de

indgik tilsidst et kompromis således at det blev til "mor Karoline" og omvendt "Karoline mor".

"Stenkløveren´s" børn: Knud Peter, Christian "tømrer", Otto, Thorvald, Martin, Georg, Marie "Adolf", Boline, Hansigne, Agnes og Ingeborg. Privatfoto ca 1970

Der var et helt ekstraordinært stærkt og varmt sammenhold mellem alle "stenkløveren´s" børn. Familiefesterne var helt specielle – altid høje grin og fyldt med vittigheder – og så gik drengene i gang med at spille – og så sad pigerne og alle deres ægtefæller samt børn og børnebørn og skrålede med. Undertiden også med dans.

"Stenkløveren's" genopbygger barndomshjmmet. Christian "tømrer" til venstre, Otto i midten pjatter med babyen (Kasper), Georg siddende på sokkelstenen tilhugget af Peter "stenkløver" mange år tidligere. Privatfoto 1974

I begyndelsen af 1970'erne blev "Weyslund huusene" købt af (????). Han fandt det for dyrt og besværligt at restaurere det gamle hus og udlænger; men han ville gerne have samme rummelighed og placering som det/de gamle huse opført i moderne materialer. Selvom **Christian "tømrer"** nu var 85år fik han entreprisen at genopføre sit gamle barndomshjem nogenlunde som de havde været selvom indretningen blev anderledes. Christian lavede alle tegningerne i samråd med bygherren. Det gode ved det var at da de ikke ændrede på bygningernes størrelse var de helt fri for at skulle have teknisk forvaltning's godkendelser – så de kunne bare gå i gang – hvad de så gjorde.

De nye stuehuset fik samme grundareal som det gamle; men lofthøjden blev noget højere. Endvidere blev vinkelbygningen med vognporten sløjfet. Første salen blev naturligvis udnyttet med indretning af en hel del soverum.

"Stenkløveren's" Otto, Chr"tømrer", Thorvald og Georg genopbygger barndomshjmmet. Privatfoto 1974

Christian fik let overtalt de andre 5 brødre med udsigten til at være med til at rejse det faldefærdige barndomshjem i nye materialer. Den gamle vinkelbyggede avlsbygning skulle nu være garage og ekstra værelser. **Trin'Pet's** gamle vandpost på brønddækslet af den gamle brønd på gårdspladsen kan ses bevaret i venstre side af billedet.

*"Stenkløverens" Georg, Thorvald og Otto sætter overtømmer og spær ved genopbygningen af barndomshjmmet.
Privatfoto 1974*

Så der blev hugget tømmer til på tømmerpladsen i Ørritslev hvor al overtømmeret blev snøret op og forarbejdet med tappehuller, sadlinger etc. –og så det helt spændende at få det rejst på byggepladsen.

Chr. "tømrer" en af Peter "stenkløvers" leder genopbygningen af barndomshjemmet. Privatfoto 1974

Det var et spændende sidste større byggeprojekter den nu 85 årige Christian "tømrer" stod for!! Her kunne de 6 brødre sammen med den nye ejer berette om hændelserne i det gamle hus og med deres store entusiasme i fortællingerne flyttede de straks ind i det nye hus og blev en del af det's atmosfære!!!

Bygningerne ligger der den dag i dag. Der er tilføjet en enkelt sidebygning; men ellers er det som "stenkløveren's" knægte genopførte deres barndomshjem. Man kan gå ind på f.eks. KRAK -kort og på adressen Agerlandvej, Otterup ser man hurtigt hvordan *Weyslund husene* ser ud i dag.